

ker ima sedaj Italija dežele, ki leže ob „rdečem morji“ v Afriki nekako v lasti. Naj mu tekne! —

Za poduk in kratek čas.

Vsevedoči zdravnik.

Prvi prizor.

(Zdravnikova gospa sedi v kuhinji.)

Županova dekla (prihiti in vsa vspehana prosi:): „Gospod zdravnik naj hitro pridejo h gospodu županu.“

Gospa (sočutno): „Ali milostljivo gospo spet krč trga?“

Dekla: „Ah ne, gospod so bolni, strašno jih v želodcu tišči.“

Gospa: „So si pač s kakšno jedjo želodec pokvarili?“

Dekla: „Se ve, da; pa tudi glava jih boli in po nogah jih spreletava kurja polt.“

Gospa: „Kaj pa ste opoldne obedovali?“

Dekla: „Mastno svinjetino in gospod so dosti salate zraven sneli.“

Gospa: Salata pač ni za slab želodec, in špehova celo ne.“

Dekla: „Gospod so jeli salato s tikvinim oljem zabeljeno.“

Gospa: „Povej, da bo moj mož kmalu prišel k vam; gospej županovi pa se lepo priporočujem.“

Drugi prizor.

(V zdravnikovi sobi g. zdravnik pri mizi sedi.)

Gospa (pride v sobo in pravi): Županova dekla je bila tukaj, da bi takoj k županovim šel; gospod župan si je želodec pokvaril, ker je danes preveč svinjske pečenke in salate s tikvinim oljem zabeljene jel. Tudi glava ga boli in po nogah ga kurja polt spreletava.

Zdravnik: Že prav; županu naj pravi človek, kar hoče, vse je zastonj, ker noče ubogati.

Tretji prizor.

(V županovi sobi. Gospod župan sedi na velikem naslanjaču in zdravnik mu žilo tiplje.)

Zdravnik: „Gospod župan, jaz Vam povem, če ne bote ubogali, Vam ne morem pomagati.“

Župan: Prosim Vas, g. zdravnik, saj nisem nič... .

Zdravnik (naglo in glasno): Želodec ste si spet pokvarili, saj to na žili čutim. Kaj pa ste danes jeli?

Župan: „Malo neke pečenke.“

Zdravnik (tipajoč ga po trebuhu): „Kaj bi malo; vi ste dosti jeli, in neko mastno pečenko ste jeli; gotovo ste mastno svinjsko pečenko jeli.“

Pokažite jezik in recite: a— !“

Župan (pokaže jezik in kliče): Aaaa.

Zdravnik: No, zdaj pa vidim, da ste tudi nekaj kislega jeli; salato ste jeli in še s tikvinim oljem zabeljeno, kako bi tedaj mogli imeti zdrav želodec! Ali Vas ne boli tudi glava? (Župan prikimava). In po nogah vas spreletava kurji polt? (Župan prikimava.) Vidite, to vse pride od tod, ker ne ubogate!

(Zdravnik se vsede in piše recept.)

Župan: „Gospod zdravnik, vi pa vendar-le vse veste!“ J. S—a.

Smešnica 26. Bilo je po gostiji, pri mizi so bili tudi otroci. Mize so se šibile polne jedi. Vsi so storili pri mizi, kar se je dalo, najmanj se ve, da ne otroci. V tem se začne domači France cmiziti in briše si v eno mer mala usta z rokavom. „Kaj ti je, France, da se obrisuješ s tako silo?“ „Oj mati“, odvrne nadepolni sinek, „toliko še je jedi na mizi, toda žal, jaz sem sit, nič jih ne morem več povžiti.“

Razne stvari.

(Pozor slov. volilcem.) Nocoj ob osmih je shod volilnih mož iz okrajev, ki volijo jutri v Mariboru, v gostilni gospé Wiesthaler, „zur Stadt Wien“ v Tegethoffovih ulicah. V isti oštariji zberó se jutri ob 9. uri dopoldne gg. volilci ter se podajo od ondot na volišče.

(Hujskanje.) Od sovražne strani se hujska zoper volitev g. dr. Radaja ter se priporoča mesto njega dr. J. Schmiderer. To je prav neslana spletká nemškutarjev in mi pričakujemo, da jim noben slov. volilec ne sede na limanice. Žal nam dé, da se g. dr. Schmiderer ne sramuje vedno in vedno silite se Slovincem za poslanca, ko bi najraje vsacega Slovence snedel kar na žlici zelja!

(Volitev dež. poslancev) bode v volilnem okraji Mariborskem letos še sijajniša, kakor je bila pred šestimi leti. V Šentlenartskem in Slovenjebistriškem okraji so se volilci letos prav lepo držali, pa tudi v Mariborskem niso zaostali, posebno na zelenem Pohorji in deloma tudi na Dravskem polji.

(Iz sv. Vida pri Šmarji) piše se nam: Dne 23. t. m. ob treh popoldne je pri nas strašna nevihta nastala in je toča debela, kakor oreh, skozi pol ure šla in je vse pokončala. Ubogi kmetovalec nima sedaj ničesar.

(Bralnemu društvu) v Jarenini darovali so: Jančič Fr. 64 knjig, Zupanič Leopold 42 in Wenger Jožef 20; g. Neža Slatinšek, na Jareninskem dvoru, 5 glđ. in Marija Šmirmaul 2 glđ. Blagim dobrotnicam in dobrotnikom Bog plati stokrat!

(Odlikovanje.) Gosp. J. Kaas, ravnatelj na c. kr. učiteljišči v Mariboru, c. kr. šolski svetovalec stopi v pokoj in je ob enem dobil viteški križ Franc-Jozefovega reda.